

ma, dessa papper, ty de fingo gärna omsättas, men omsättningen blev dyr. Snart blev gubben Appelblom en verklig kräfta för orten, och då jag för sex år sedan blev kronolänsman i Bringåsa, fick jag snart erfara i vilken stor utsträckning han drev sin affär, ty jag besvärades oupphörligt med utmätningar för hans räkning. Och en hård och hjärtlös fordringsägare var han, mer än någon annan jag lärt känna. Också var vid denna tid hans anseende i orten om möjligt ännu sämre än hans företrädares. — —

Hr Bastman gav sin pipa en ny stoppning och fortsatte därefter.

— Emellertid fanns ändå en öm punkt i hans hårda och förhårdade hjärta, och det var då det gällde hans systerdotter, fröken Lilly Sköldberg, en fader- och moderlös fattig flicka, som han för fyra år sedan upptog i sitt hus efter att förut ha bekostat hennes uppfostran. Det är en riktigt söt och älsklig flicka, som trots morbroderns dåliga anseende vunnit många vänner i orten och — jag kan tillägga beundrare. För de senare tillkommer ju dessutom den lockande omständigheten, att hon är den gamle procentarens enda arvinge. I henne har Silverkvarnen omsider fått en verklig solstråle och för henne var gubben mycket svag, ja, den gamle girigbuken kunde gent emot henne till och med bli rent av frikostig, och mer än en gång vet jag att hennes förböner räddat en familj från fullständig ruin.

— Var — herr Appelblom är således nu död.

— Ja, det är han som försvunnit.

— Jag anade det. Berätta nu hur det mystiska försvinnandet gick till.